

Het lukt op dit moment
niet met jullie. Dan maar
zonder *jullie*

Gaat het om macht 'an sich', of om de macht om dingen te veranderen?

Opzienbarend nieuws over het overleg rondom de nieuwe Sportinfrastructuur. Na een jaren durend en rommelig overleg over het nieuwe kwaliteitszorgsysteem, oftewel KwaZo 2.0, wordt de BSNC buiten de deur gezet.

Die woorden zijn natuurlijk niet gebruikt; de branchevereniging is zelf uit het overleg gestapt omdat het geen zitting mag nemen in de nieuwe Programmaraad. Dat is de raad die feitelijk alle belangrijke beslissingen rondom de verdere ontwikkelingen van het zorgsysteem en de nieuwe Sportinfrastructuur gaat nemen. Ik snap die reactie van de BSNC wel: als je twee jaar lang gezamenlijk in een overleg zit en dan ineens wordt buitenspel gezet, is het niet heel logisch dat je aan boord blijft. De vraag is natuurlijk: wat zit er achter deze bijzondere stap? De min of meer officiële verklaring is dat de BSNC een commerciële achterban heeft. Okay dat klopt natuurlijk, maar dat is toch echt iets wat alle betrokken partijen drie jaar geleden ook al wisten. Mijn stelling is dat dit gebaseerd is op een diep gevoel van wantrouwen tussen beide partijen. En als gevolg van dat structurele wantrouwen wordt een principiële denkfout gemaakt. *'Het lukt op dit moment niet met jullie. Dan maar zonder jullie.'* Probleem is echter dat zonder jullie en bedoel ik zonder de markt en de innovatiekracht van de markt je niet verder zult komen.

Die denkfout is overigens volstrekt logisch. Onze dames en heren politici maken die fout dagelijks. Als het misgaat met toeslagen of corona of gaswinning in Groningen wordt heel snel geroepen dat we een sterke overheid nodig hebben. En dat klopt natuurlijk, maar alle drie die onderwerpen tonen aan dat ook een sterke overheid er heel vaak een potje van maakt en ogenschijnlijk simpele zaken niet voor elkaar krijgt. Ik zou daarom zeggen een sterke overheid in combinatie met een sterke markt. Iedereen is snel geneigd om de verhouding tussen markt en overheid te zien als communicerende vaten. Een sterke markt zou dus automatisch

zorgen voor een zwakke positie voor overheden en andersom.

Volgens mij is het principieel andersom. Mijn stelling zou zijn dat de sportsector als geheel beter kan gaan functioneren vanuit de eigen kracht van de verschillende partners. Vergelijk het maar met partijje voetbal: daar ga je ook beter spelen als je een sterke tegenstander hebt. In de sportsector gebeurt misschien al tientallen jaren het tegenovergestelde, waarbij partijen afwisselend de bovenliggende partij zijn. De BSNC is ooit opgericht omdat de markt haar ei niet kwijt kon in de verkalkte structuren rondom NOC*NSF. De afgelopen jaren leek de markt aan zet, waarschijnlijk onder invloed van de neoliberale wind die in Nederland waaide. Nu lijken de rollen weer om te draaien en komen de traag draaiende raderen van de sportbonden en overheden weer aan bod als leidende partij.

Het probleem hierbij is dat er alleen vanuit macht gedacht wordt: 'Alles komt goed als ik maar de baas ben.' Ook dat is een denkfout. Het gaat uiteindelijk niet om macht an sich, maar om wat je met die macht kunt doen. Macht waarmee je de sector naar een hoger niveau kunt brengen. En ik denk dat de partijen elkaar daarbij keihard nodig hebben.

Hein van Iersel
Hoofdredacteur

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!